

РЕШЕНИЕ

№ 567

гр. София, 10.02.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав, в публично заседание на 20.10.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **1934** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.35, ал.2 от Закона за националната акредитация на органи за оценяване на съответствието (ЗНАООС) във вр. с чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Л. «И. на Р. З.» против заповед № 19/06.01.2010г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „С. за акредитация» (ИА «БСА»). Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна.

След като прецени представените по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, съдът в решаващия състав намира следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена от лице, което има правен интерес от оспорването, в законоустановения за това срок. Видно от представените по делото писмени доказателства, лабораторията е звено на Българската академия на науките (БАН), като част от Националния институт по метеорология и хидрология (НИМХ) – филиал П. Съгласно чл.4 от Закона за БАН, устройството ѝ се урежда в Устав. Разпоредбата на чл.11а от последния определя кръга звена, които имат качеството юридически лица, както следва - постоянните научни звена, академичните специализирани звена, общоакадемичните помощни звена и звената, извършващи стопанска дейност. Лабораторията извършва такава дейност, видно от приетите по делото доказателства, включително издадения на лабораторията сертификат за акредитация и заповед № 231/16.04.2007г. към него. Следователно, лабораторията е правосубектна; тя се явява непосредствен адресат на оспорената заповед и има правен интерес от оспорването.

След издаване на заповедта е била изпълнена процедурата по оспорване пред комисията по възражения (КВ) по чл.24, ал.2 ЗНАООС (по време на издаване на процесната заповед със заглавие Закон за акредитацията, извършвана от Българската С. за акредитация – ЗАИБСА, изм., ДВ бр.418/2010г., в сила от 01.06.2010г.), към която препраща чл.35, ал.2 от същия закон. КВ се е произнесла на 15.02.2010г. с решение, за което не се установява, кога е било съобщено на жалбоподателя; поради това следва да се приеме, че жалбата до съда е подадена в срок. Разгледана по същество, тя е основателна.

Със заповед № 705/07.07.2009г. на изп. директор на ИА „БСА” е бил назначен надзорен екип, който да проведе планов надзор чрез оценка на място за съответствието на условията в лабораторията и изискванията за акредитация и да установи, дали структурата, политиката и процедурите на лабораторията продължават да отговарят на всички изисквания по отношение на обхвата на предоставената акредитация с горепосочения сертификат и осигуряват доверие относно издаваните протоколи. В екипа е включен технически експерт и обучаващ се оценител от ИП „Н. П”, който ръководителите на лабораторията и НИМХ намират, че се явява конкурент на жалбоподателя, според направената бележка за това във въведението на доклада на екипа, в частта относно откриващата среща (л.42 от делото). В тази връзка и предвид изложения в жалбата довод за конфликт на интереси, респ. – заинтересованост на участник в процедурата, съдът в настоящия състав намира, че по делото не са налице данни за реално съществуващ такъв конфликт. Сам по себе си фактът, че един от тримата членове на екипа, при това – обучаващ се, е служител на институт, който извършва една от дейностите, извършвани и от жалбоподателя, не е достатъчен да обоснове несъмнен извод, че резултатите от проверката са повлияни от това обстоятелство. Други доказателства за подобно повлияване не са налице и съдът в настоящия състав приема, че изготвеният доклад е обективен.

С него са констатирани три несъответствия, определени като незначителни, и са дадени указания на лабораторията да представи доказателства за отстраняването им, с писма от 15.09.2009г. и от 22.10.2009г., за които в преписката не са представени доказателства, кога са връчени на жалбоподателя и съответно – откога е започнал да тече определения в тях срок от една седмица. На 11.11.2009г. водещият оценител е изготвил анекс към доклада за планов надзор (вх. № 64-4В/20.07.2009г.), в който е обсъдил представените до този момент доказателства и е приел, че не са отстранени две несъответствия – по т.5.6 от БДС EN ISO/IEC 17025:2006г. (ЗПБ-01-ПН) и по т.5.5 от БДС EN ISO/IEC 17025:2006г. (ДСИ-02-ПН).

Докладът, анексът и представените от лабораторията коригиращи действия са обсъдени от назначена за целта комисия по акредитация, която видно от представения доклад от 20.11.2009г. е формирала становище, че няма доказателства за ефикасно закриване на същите две несъответствия. Предвид изложеното дотук, настоящият състав приема, че е неоснователно възражението на жалбоподателя, че не е ясно, за кои несъответствия е прието от административния орган, че не са отстранени.

Прието е в същото становище, че не са спазвани сроковете за представяне на коригиращи мерки. Както беше посочено по-горе, от преписката не е видно, кога съответните указания са били връчвани на жалбоподателя, за да се прецени изтичането на указаните му срокове. Независимо от това, необходимо е да се вземе предвид следното. Видно от протокола на КВ от 15.02.2010г., при обсъждането на т.4 от възражението комисията е приела, че последното писмо, постъпило на 16.11.2009г., не

е взето под внимание поради неспазване на срока. Дори да се приеме, че е налице такова неспазване, след като тази информация е постъпила при административния орган преди постановяване на процесната заповед на 06.01.2010г., същият е бил длъжен да я вземе предвид при преценката на обстоятелствата в случая. Само при преценката на фактическите основания в тяхната пълнота решаващият орган може да обоснове издавания акт. Видно от съдържанието на последното писмо и коментара на КВ, то е от решаващо значение за преценката, отстранени ли са несъответствията, или не. Следователно, като не го е обсъдил, административният орган е допуснал нарушение на административнопроизводствените правила, което е съществено и е основание за отмяна на оспорения акт. Съществено нарушение е и обстоятелството, че на нито един етап от производството не е било обсъдена степента на несъответствие и следователно, кои обстоятелства в случая са наложили спиране на акредитацията за максималния възможен срок, предвиден в чл.34, ал.4 ЗНАООС (в приложимата редакция – ЗАИБСА).

По изложените съображения и като прецени служебно оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав намира, че процесната заповед е постановена от компетентен орган и в установената форма, но при издаването ѝ са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, вследствие на което същата е в несъответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 АПК следва да бъде уважено своевременно направеното искане от страна на жалбоподателя за възстановяване на разноските. Установява се да са направени такива в размер на 50 (петдесет) лева – платена държавна такса.

Предвид изложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед № 19/06.01.2010г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „С. за акредитация“.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „С. за акредитация“, да заплати на Л. «И. на Р. З.» при Националния институт по метеорология и хидрология на Българската академия на науките – филиал П, с адрес: Г. П, Б. „Руски“ № 139, сумата 50 (петдесет) лева – разноски по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: /п/